

Josep M. Muntaner i Pasqual

(27.4.1939 - 27.4.2017)

Josep M. Muntaner i Pasqual va morir a Barcelona el passat 27 d'abril, dia de la Mare de Déu de Montserrat, en la mateixa ciutat i el mateix dia en què havia nascut setanta-vuit anys abans.

Economista i llicenciat en ciències de la informació, va tenir una molt estreta relació amb l'Institut d'Estudis Catalans. Membre numerari des de 1979, en va ser tresorer del 1980 al 1984.

Membre de la Secció de Filosofia i Ciències Socials, la va presidir del 1994 al 2000. Abans n'havia estat tresorer (1990-1992) i vicepresident (1992-1994).

El 1986, va ser un dels fundadors de la Societat Catalana de Comunicació, en la qual va exercir de delegat de l'IEC des de 1985 fins a 2005.

Va recuperar amb la col·laboració de Josep M. Ainaud de Lasarte, la Societat Catalana d'Estudis Jurídics, Econòmics i Socials (SCEJES), filial de l'IEC, activa en els anys cinquanta (1953-1959), presidida per Lluís Duran i Ventosa, amb Francesc de P. Maspons i Anglasesell, Salvador Millet i Bel i Joan B. Roca i Caball, com vicepresidents, i actuant de secretari, Enric Jardí.

Josep M. Muntaner i Pasqual presidí la Secció d'Economia de l'SCEJES des de 1977, que ha esdevingut l'actual Societat Catalana d'Economia, i va promoure el Premi Catalunya d'Economia des del 1991.

Economista molt compromès en el coneixement de l'economia catalana, analitzà diverses economies locals, s'especialitzà en economia del territori i la seva relació amb l'urbanisme i l'organització del territori. Participà en la recuperació del govern de Catalunya i la seva administració, el 1984 fou el primer director general de l'Institut Català del Crèdit Agrari, i el 1985, el primer president i director general de l'Institut Català de Finances. Va conrear l'estudi de l'economia financera i les institucions financeres, com es pot veure en alguns dels seus articles, també s'hi dedicà professionalment com a director d'estudis i màrqueting del Banc d'Europa.

La seva voluntat de servir a la nostra nació i contribuir al seu coneixement, està present en tota la seva obra com a economista i també com a divulgador amb els seus articles i col·laboracions a *Destino*, *Presència*, *Avui*, *Canigó* i *Serra d'Or*. Llicenciat en ciències de la informació i un dels fundadors de la Societat Catalana de Comunicació, era molt conscient de la necessitat de comptar amb una posició destacada d'aquest àmbit pel redreçament de la nostra societat, el que el portà també a aprofundir-hi en la seva anàlisi. Estudiant d'economia en els anys seixanta recordo com d'útils i interessants van ser per a la meua formació professional i ciutadana els seus escrits, especialment a la secció «Economia i societat» a la revista *Destino* i els seus articles a *Serra d'Or*.

Defensor dels Països Catalans, va fer una aportació molt destacada com a economista amb el seu llibre *Cap a una economia dels Països Catalans*, un dels seus camps d'estudi i anàlisi més destacats. També dedicà una atenció especial a les nostres relacions amb Occitània formant part durant vint anys del jurat del Premi Rei en Pere.

He estat company d'en Josep M. Muntaner i Pasqual des que ens vàrem incorporar com a membres numeraris de l'Institut el 1979 en la Secció de Filosofia i Ciències Socials, amb una relació que venia d'abans amb les tasques de recuperació de l'SCEJES i consolidació de la seva Secció d'Economia, que ha esdevingut la Societat Catalana d'Economia, i també d'unes classes que ens va donar *pro bono* a un grup d'estudiants de quart curs d'econòmiques, quan el 1966, vàrem ser expulsats de la facultat i la universitat per les nostres activitats contràries a la Dictadura i a favor de la constitució del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona. Una manifestació de la seva vocació docent que el va portar a donar classes a les universitats de Barcelona, Autònoma de Barcelona, Girona i Perpinyà. Va ser membre del Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya.

També el recordo contribuint a la recuperació de les institucions catalanes i de l'IEC, en els anys setanta, en unes sessions de reflexió sobre el futur de la recerca a Catalunya i el paper principal que hi havia de tenir l'IEC, sessions que celebraven regularment els diumenges al matí al Palau Dalmaes.

Josep M. Muntaner i Pasqual ha estat un referent de rigor, honestat personal i intel·lectual, un autèntic patriota català, sempre al servei de Catalunya, de la seva societat i de les seves institucions. Em mereix i ens mereix respecte i admiració.

Text escrit pel senyor Carles A. Gasòliba i Böhm i llegit per la senyora Maria Corominas i Piulats en el Ple del dia 11 de maig de 2017